

EMPORDÀ FEDERAL

Terra de llibertat i de glòria del EMPORDÀ per fer-hi l'alegria en una sola paraula

Preus de subscripció
 Figueres 1 pta. trimestre
 Fora 1'25

Setmanari d'U.F.N.R.
 Redacció y Administració: Carrer de la Presó, n.º 8.

Número solt 10 cents

atrasat 20

Num. 288.

Any VI

Figueres 2 de Setembre de 1916.

Moderna Farmacia Cusi. - Figueres

BLITZ-SIFON

Aparell per a fabricar-se un mateix begudes gaseoses instantànies.

Utilíssim als estiuajants, amb ell, a mes de la comoditat que representa tenir a tot hora una beguda agradable, evita l'inconvenient que representa el transport d'ampolles, sempre incòmode i propens a trencaments.

Preu del sifon 11 pessetes

Fabricar 1 litre de beguda gaseosa costa 10 cèntims.

Dipòsit: MODERNA FARMACIA CUSÍ

CATALANISME D'ESQUERRA

La patria i la nacionalitat

Tenim nosaltres un concepte del nacionalisme que creiem que s'el punt que separa essencialment el nacionalisme nostre del dels homes de dreta. En el Congrés d'Espanya s'han aixecat a parlar contra del nacionalisme català, homes d'esquerra, homes revolucionaris, en nom de la Patria. I com que el nacionalisme, l'autonomia de Catalunya, és una qüestió de llibertat, heus-aquí com per l'idea de patria es sacrifica la de llibertat. Prescindim del patriotisme en aquell aspecte que serveix per a topar tantes vergonyes i volguem-lo només considerar fins fen un esforç d'imaginació, en aquell altre aspecte doctrinal en que de la patria se'n fa una cosa sagrada, intangible, com un dogma amb els seus sacerdots i amb les lleis inquisitorials que l'defensen i l'imposen com les religions en altres èpoques.

La patria, tal com ens la presenten els seus sacerdots, no existiria si no fossin els còdics, la guàrdia civil, els predicadors i els articulistes de la premsa madrilenya.

Veritat es que l'home sent un amor a la seva terra i al grupu de gent que'n ella hi viu; sent un amor a la llengua que parla; tot això és molt diferent d'aquells codis i d'aquells governs que porten a la presó per una paraula mal-entesa. Així com en altres èpoques, era l'idea religiosa que s'sobreposava a tota conveniència pública, avui es l'idea de patria que s'posa per damunt del bé dels pobles. El poble alemany, amb tanta cultura, s'ha trobat encogat en aquesta superstició del patriotisme i s'ha llençat, obeit als seus governants, com una invasió de barbres damunt d'Europa.

La patria feta dogma, feta superstició, es com un veneno que corromp la civilització humana. Be esta, doncs, que aquestes supersticions sobre la patria que produeixen en l'esperit dels homes tant estranyes desviacions, les defensen els conservadors i reaccionaris, però no s'comprehen que les defensen homes que s'clasifiquen entre 'ls quins aspirém a una ilimitada reforma de l'actual organització política i social.

Per això, nosaltres, al parlar de Catalunya, ens agrada mes dir «nacionalitat» i no «patria».

La nacionalitat, es un concepte mes o menys complicat pero no por-

GRANS MAGATZEMS PUIG PARIS

La casa que ofereix els articles mes nous i mes bons, a preus mes baratos

- PANYERIA
- CORBATERIA
- CAMISERIA
- GENRES DE PUNT
- BISUTERIA
- MOCADURIA
- VELLUTS
- DRILS
- SASTRERIA A MIDA

- FORRERIA
- GUANTS
- ELASTICS
- LLIGUES
- CARTERES
- BOQUILLES
- PERFUMERIA
- BANYADORS
- ETC. ETC.

GRAN BAZAR DE ROBA FETA

per a Homes, Joves i Nens

PREU FIXE

La malicia. La patria tots la sentim a dins, tots en tenim el sentiment, però aquest sentiment els uns el tenim natural, altres el tenen inflat; amb la particularitat que 'ls que pateixen de patriotisme inflat son els que s'pensan tenir-lo mes sa i mes normal.

Per això l'idea de patria es tant perillosa.

AIGUES DE VILAJUIGA. Charàters amoblats per allogar. Informes al Sr. Administrador D. Ramon Margineda. VILAJUIGA.

La vella politica

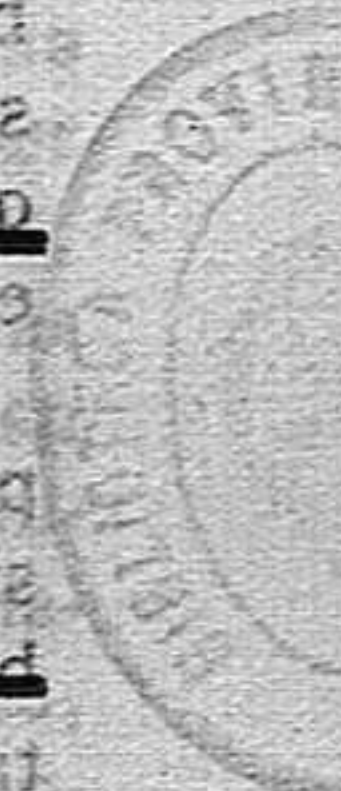
Ponts, carreteres, canals i ports

El periòdic mes o menys regionalista, La Veü de l'Empordà contes tant al nostre article en el que comentavem la tendència d'aquell periòdic a fer bombó al diputat cacic d'aquest districte, tot volguent-se apartar d'aquella «Nova Solidaritat» que feu amb el Ros, el Xato i el Garbat, amb els federals del carrer de Lasauca i amb els lerrouxistes Trocellas i Luisitus que si per quelcom es distingeixen es per el seu odi a lo català, fixa La Veü de l'Empordà, encare mes la seva posició en el ma-

teix criteri polític del dia, que va apoiar al cacic Cusi amic dels governs centralistes. La petita Veü de l'Empordà, ens ve a demostrar una vegada mes que no es cert que a la Lliga Regionalista hi capiga tothom ja que ells, per a combatre als ateos consideren mal menor un home com en Cusi que contemporitza amb tot, amb ateu i protestants, amb els mes apassionats enemics de Catalunya i molt especialment amb els radicals íntims den Lerroux alhora que indisciplinats quan de coalicions amb nacionalistes es tracta.

Aquest criteri polític-cacic de la Veü figuerenca, està molt ajustat a la vella politica dels conservadors espanyols, pero està molt renyit amb allò que s'ha volgut proclamar de que ells sols defensen Catalunya, Catalunya i Catalunya. Per això La Veü de l'Empordà i tots els regionalistes-cacics o cacilics regionalistes, sempre hauran d'estar en contra dels homes nacionalistes siguin «els nostres» o uns altres, si aquestos alhora que son nacionalistes son liberals de debó i ateos «de davant, de darrera i dels costats».

Altrament allò dels ponts, carreteres, canals i ports en que certs

diputats hi trafiquen més que cap enginyer del ram, tots sabem que's per a enganyar quatre gansos que d'altra manera també s deixarien enganyar; però demostra, com el cas de *La Veu* i de *Libertad* amb en Cusi de quin peu coixejen certa gent.

I ve ara com l'anell al dit,—ja que la *Veu* diu que no deixa sense resposta cap dels nostres escrits—tornar a parlar d'aquelles cartes atribuïdes al senyor Prat de la Riba sobre els ponts del Llobregat i Muga, que serviren d'asqué en les passades eleccions.

Ara s'ha vist, amb la reunió de representants dels pobles interessats, si eren les cartes de Cusi o els treballs dels diputats de la Mancomunitat els que feien avançar el projecte de construcció d'aquells ponts.

Pero, senyors de la «Nova Solidaritat», ja que sou tant amatens a respondre, aclariu-nos el dubte. En Prat de la Riba nega que ell hagués escrit la carta dels ponts an en Cusi. Doncs, qui la va escriure?

AUTOMOVILS. Venta, lloguer i reparacions. Exposició: Rellojería Suissa, Rambla 8.
GARATGE-SOLER, Plaça Pi i Margall, Stock Michelin.

NOTES LOCALS

Política pintoresca

La força del partit republicà de Figueres, la completa unió de tota la massa popular a la política republicana, constituïa un cas excepcional entre les poblacions d' Espanya.

Un home de talent que s'ho hagués proposat, tal volta no hauria conseguit l'èxit obtingut per el senyor Moragas, aquest exarcalde de reial ordre de mala recordança qui no tenia molt talent ni cap dot extraordinària. Però ja veieu com ell ha pogut lograr fer troços d'aquell bloc popular que havia foragitat a la gent de dretes de tots els llocs de representació política. El cacic Cusi que segons tenim entès, estava políticament renyit amb el senyor Moragas tal vegada per rivalitats en l'afany de domini polític, ha hagut, com vulgarment se diu, de jurar la constitució i no sols fer-se amic del seu vell contrincant en caciquisme, secundar-lo també en la seva política intriguant amb lo dels consums. Per això vejerem al secretari del Cacic fet, en una junta de Vocals Associats, lo contrari de lo que li havien manat fer en altres èpoques.

L'història de la política figuerenca des del «Noi de Bascara» fins a *nuestros días*, té un gran interès per a aquell qui vulgui estudiar la facilitat amb que les multituds es deixen seduir per qualsevol Noi de Bascara o de Tona. La qüestió està en trobar el «truc».

La catòlica *Veu de l'Empordà* que te ara debilitats per tots aquests redentors del pueblo adictes al cacic Cusi a l'hora que an en Lerroux, a estones, ens feia un gros càrrec d'haver posat en circulació els noms de «Grana de Vago», «Noi de Bascara» i demés que corresponen an

aquells personatjes que passaren el Fluvià per a venir a predicar la felicitat de la «classe obrera» figuerenca, tot insultant als directors de la política federal fins al mateix don Joan M.ª Bofill.

Nosaltres hem posat els noms en circulació; pero qui va enlairar a les persones a la categoria que obtingueren, foren els dos o tres cens electors republicans que han votat ara al cacic, aquest qui te mes diners pero no mes talent ni mes bones intencions que'ls risibles redentors que han passat el Fluvià i la Muga.

En temps de normalitat, sense la follia de lo dels consums cap d'aquells tipos pintorescs hauria arribat a fer-se conèixer. Vegeren en això dels consums, el medi de fer-se populars. Ambiciosos de gloria uns, de quelcom mes positiu altres, varen proclamarse aimants de la «classe obrera» i vinga dir disbarats.

Aquí teniu, avui, aquest altre redentor vingut de Castelló i que s diu Samaruch. Es, ara, *nada menos* que «Director de *Libertad*» el periòdic del cacic Cusi! Quan s'ho podia esperar?

Aquest xicot te especial inclinació a l'alta sociologia. Abans era dels nostres, amb tot haver-hi ja plantejada la qüestió dels consums. Ell vinga enviar-nos articles dels seus; i com que eren i son tant dolents, nosaltres vinga tirar-los al cove; alguna vegada ens carregavem de paciència, corretgiem i retallavem les seves quartilles i sortia el nom de n Samaruch en lletres de motllo en el nostre periòdic.

Ara, aquest minyó procura fer entendre als seus llegidors que l bon camí per a arribar a la República, està en defensar a un cacic monàrquic de tota la vida qui fa política per negoci.

EL NOTARIO de esta Ciudad D. Martin Mes- tres, ha trasladado su despacho a la calle de La Junquera, núm. 5, 1.º

¡Per humanitat!

Per els trens i per les estacions de ciutats importants s'hi passeja febrósament la policia espanyola.

Es dediquen a la caça de l emigrant, obeint ordres dels nostres paternals Governos.

Amb motiu de la manea de braços ocasionada a França per la guerra, va iniciar-se una forta corrent emigratoria cap a la veïna República.

A qualsevol Govern del Mon se l'hi hauria ocorregut obrir treballs per a que 'ls obrers no s vegessin obligats a anar en recerca del pa de cada dia a pais estranger.

Els nostres Ministres contenen amb medis mes espeditius i baratos, En lloc de fomentar l'establiment d'industries i donar impuls a les moltes obres necessaries que hi ha per a fer, es limitaren a mobilitzar policia i guardia civil que, deixant desatesos altres serveis, es dediquen a la captura d' emigrants. Se 'ls fa passar per una xarxa de documentació i de burocratisme, entre mitj de la que troben gent de tota mena, no faltant-ne qu'es presten a no veure-ls mitjansant algunes gotes de suor, convertides en monedes d'argent.

Aixó es, senzillament, una iniquitat, i es forçós que desaparegui.

No fa molts dies, veníem en el tren i varcm rebre les expansions d' uns obrers que miraven de probar si entrarien a França.

Portaven ja una pila de diners escampats, i estaven resignats a esser encare *generosos* al peu de la frontera, mentres poguessin lograr son desitg.

Es parlava de gent que feia molts diners no mes que cloguent els ulls i obrint la ma. Anaven a donar detalls interessants, a dir noms podser; pro es varen fixar en que afinavem les orelles, i varen callar sobtadament, deixantnos sense sapiguer qui son els poc escrupulosos qui lucren amb la miseria que passa cap a terres de França.

Culpa el Govern que posa entrebanes al dret indiscutible de fixar ont plagui la propia residencia, deixant marge a que gent poc escrupulosa posin preu a la seva missió inspeccora.

Culpa els qui de les suors i les llágrimes ne fan moneda...

¡No hi ha redempció per a aquest país desgraciat!

K. O. L.

SE VENDE.—Gran arca de hierro para caudales. Un juego vidrieras artisticas para portal grande.—Razon: casa Canet.

Quelcom d' Hipnotisme

Fora de la demostració evident de la no existencia de cap fluit magnètic, ni d'altre mena, que siguin els causants del somni hipnòtic ni dels fenòmens que durant el mateix se puguin desenrotllar; l'interpretació i explicació d'aquell i d'aquestos resta, avui per avui, molt fosca i forsa hipotètica. Comensant per a l'interpretació del són hipnòtic, es per an Bernheim, aquest, el parió del son natural; els dos per ell son idèntics. Tal afirmació res, o poca cosa, ens diu; doncs qu' ignorant encara avui, com ignorem, la génesis i fisiologia del són natural, difícil ha d'esser, per aquest camí, poder afirmar si aquet i el són artificial, o provocat, son idèntics o diferents. Mas ens convenç l'eminent Grasset, de Montpeller, al considerar l'Hipnotisme com a un estat *extra fisiologic*, i per tant destinat de l'altre; fundant aquet doctor la lliur interpretació, plena de bona llògica i de claravidència; en un fet tan senzill com demostratiu, qual es el de que si en presencia de dos individus, l'un d'ells hipnotitzat i l'altre que dorm de son són natural, cridém «dormiu», mentres aquet últim se despertará el primer, caurá en estat letàrgic. Aquí la tenim doncs, la diferència—ja que no l'explicació—entre un i altre són; entre'l natural i l'artificial.

Per an Braid, an Carpenter i per el Dr. Liebéault, la major part dels fenòmens de l'hipnosis s'expliquen per l'atenció concentrada, o sia per la concentració del pensament. Pero aixó més qu'una explicació, es la constatació d'un fet.

Alguna cosa mes nos diu el Dr. Philips quant afirma qu'al fer fixar la mirada del subjecte en un objecte produim una especie de suspensió de l'activitat mental, menys en un punt, i sens qu' aixó privi a la forsa nerviosa de produirse dins el cervell aont s'acumula sens esser empleiada, resultant, d'aquest fet, una mena de congestió nerviosa. Aquesta forsa nerviosa pot desplaçarse,

mitjantsant la sugestió, i donar falconada sobre tal part o tal nervi, o sobre tal organ sensorial, augmentant aleshores la seva activitat d'una manera remarcable.

Aquestes son las hipotesis qu'ens pretenen explicar els fenòmens de l'hipnòsis, d'una manera ben vaga i deficient, per cert, i sols en tesis general, ja que certs fets particulars i precisament els que més frapan a l'esprit, resten submergits, encare, dins les espeses boiras del misteri; diguin-tu sino, las sugestions a llarch i fixo plaç; las alucinacions provocadas, i, per sobre de totes, els casos indubitables de sugestió mental. Fets qu'escapan avui a tota interpretació seria, tal vegada s'esplicarán demà; i com tants d'altres de moment inesplicables, de la manera mes sencilla, com diu en Beaunis.

Hora es ja d'acabar que be masa qu'hem vingut abussant de l'atenció del benevol lector, i al fer-ho esposarem breument quin es el nostre criteri respecte l'Hipnotisme com a arma terapèutica, com a remei. Com a tal, el considerem i apreçiem menys que com a procediment destinat a esbrinar i resoldre determinats punts, encara avui molt obscurs, del funcionalisme cerebral, de psicologia fisiológica.

Doncs be, l'hipnotisme com a medicament no es cap panacea, o cap *cúralo todo*, qu'es lo mateix; es un remei que com tants d'altres te les seves indicacions preferents, i que com ells falla o triomfa, i que per sa naturalesa forma part de la *psicoterapia*; están indicat, especialment, en certes malalties de fondo neuròtic i d'alteració prament funcional, solén donar bons resultats. Aixís i tot, mai será un medicament específic d'aquestes malurias, com ho es el mercuri per a la lues; la quinina contra les intermitents, i l'acid salicilic en el reumatisme. D'aquest modo ho comprenem, per altre part, els especialistas que com els Binet, Pitres i Andreu Thomas sols en aquesta mena de malalties emplean el són hipnòtic, seguit casi sempre de sugestió.

Aixó no vol dir que fora del terreny científic no sia explotat l'hipnotisme, o, millor dit, una parodia grollera i estrabagante de la seva part mecànica, i amb lo titol mes suggestiu de *magnetisme*, per a tota aquesta trepa d'embaucadors, que amb lo nom de sonàmbules, tiradoras de cartas, magnetizadors, pastors, saludadors, etc., infesten las vilas, grans i petites, explotant als incautes de la manera menys escrupulosa. Al costat d'aquets curanderisme, que podriem dirne franc, ni ha un altre de vergonyant; es, aquet, el d'els que tiran per taua; constituint tots plegats, els del un i de l'altre, una *fauna curanderil* molt extensa i variada, i que fins resultaria divertida si sas gestas no esdevinguessin a voltes tràgicas. Menos mal si aquelles incautes fosin sols les víctimes; al revers, fins a cert punt seria aixó una aventatja social, ja que d'aquest modo, per a selecció, la societat es veuria lliure, i dispensin, d'aquells tontos, sortinne beneficiada; pero es el quento qu'es pot donar el cas, com a menut es dona, de pagar justos per pecadors ja que molts d'aquestos desgraciats exercéixen també en aquestos casos i per a dissort dels seus, la patria potestat, fontse aleshores la cosa molt mes serie i greu, sobre tot en un pais tant desditjat com el nostre, en el que les autoritats davant el curanderisme, en sas múltiples manifestacions o modalitats, han permanescut i permanexerán, sempre, sordas i cegas, negant d'aquest fet, o desidia, an aquells una tutoria que tant la necessitan.

Encare nohem acabat—qu'hem d'haber acabat,—doncs a propósito de cañonazos,

IODENOL MARTIN

Perfecte substitut de l' oli de fetje de bacallá.—Reconstituent de gust agradable i excel·lents efectes.—Antiga i acreditada Farmacia de R. MARTIN, successor de Deulofeu.—Rambla, 12.

i com a *cul de llantia* d'aquest treball, ens permetrem des d'aquest lloc dirigir-nos, amb tots els respectes qu'ens mereix, i orfàns de tota mira i pasioneta mesquina, en vers l'il·lustre Junta d'una Associació catòlica de beneficència, d'aquesta població, al objecte d'indicar a las honorables personas que constitueixen aquella, i com a mesura de salut pública, la conveniència de fer los medis de parar els peus, o cridar al ordre, a qui usant i abusant, al nostre entendre, d'un càrrec qu'exerceix en el sí de dita Associació, sembla, qu'es preval del mateix per a fer pressió i entremetre's en un terreny que, començant i acabant en la capsalera del malalt, no te dret d'entrar-hi, legal i moralment, per aliviar o guarir els mals físics d'aquell, mes qu'el metje; i que al violar-lo el tal subjecte, malgrat sia amb consentiment de la familia, — que ja sabem fins a quin punt, en certos casos, dits permisos son espontanis, — falta alhora a la Etica i a altres consideracions molt respectables. I encara aixó seria el de menos, si aquest senyor curandero, amb una imprudencia temeraria tan atrevida i lamentable com el desballestament que la produeix, no pogues per a tal camí, — que si no s'hi posa coto no fallará, — fer un dia veuar llágrimas amargues, molt mes amargues, encara, qu'aquellas que, compayonas inseparables de la miseria i de los desvalguts, els mentats caritatius i altruistes varons tant s'afanyen, per altre banda, i tant fan per aixugar... Res mes.

DR. TUTAU.

El mejor purgante. Confites **AL-LIER.** Farmacias y Droguerias.

Per a l'imperi de la justicia

A la nostra Presó, hi ha un vehi de Massanet de Cabrenys, nomenat Anton Cumbriu, a qui s'acusa, segons sembla, d'insult a força armada.

Fa mes de vuit dies que hi es i ningú s'hi ha presentat a demanar-li res, encara que te vagues referencies de que un quefe de carrabiners instrueix diligencies, o lo que sigui.

El fet que ha motivat l'empresonament s'explica de la següent manera:

Anava, el Cumbriu, home dels millors antecedents, a treballar al bosc, ont ja s'hi trobaven son pare i son germá, i portava, en un sac, alguns queviures per al consum dels tres. Una ronda de carrabiners va cridarli *l'alto*, i un dels individus que la composaven, regonegut a Massanet com a intemperant, va trepitjar furiosament els queviures i va copejar amb el fusell al Cumbriu, donant-li amb una ampolla plena d'oli (un quart de litre) un fort cop en el cap que li va proluir una ferida que l deixá sense coneixement i exigí la asistencia facultativa.

D'aquet fet se'n doná coneixement al jutje de Massanet i al Arcalde; aquest darrer se limitá a facilitar una recomanació per el Sr. Cusi. El jutje comunicá la denuncia als seus superiors.

El poble de Massanet esperava veurer el cástic del furios carrabiner. Lluny d'aixó, el carrabiner se passeja ufanantse de la seva feta, i la victima passa dia darrera dia a la presó.

Potser se digui que'l paisá injuriá al militar. Ell ens ha dit i repetit que no proferí la paraula mes insignificant que pogués molestar a la ronda ni al Cos.

Pro, encara que aixis fos, no hi ha dret a deixar mitj mort a un individu desarmat.

Com qu'ens sembla que les autoritats de Massanet no s'esforcen prou en ajuda del desgraciat Cumbriu, prenem no-

saltres la iniciativa, esperant que, per qui correspongui, se ferá justicia seca.

Si no, cada dia es feria mes alta una barrera entre 'l poble i l' exércit.

GRAN BAR PARISIEN

FRANCISCO COROMINAS

Palau, 19, devant la Rambla

Aperitifs - Refrescos
Café i Licors de les mellors marques

La mort den Suñer.

En nom de la Junta Comarcal del nostre partit, ha sigut enviada la carta que copiém.

Sra. Vda. de D. Francisco Suñer i Capdevila (menor).

Montevideo.

Distingida i respectable Señora.

Fundament apenada aquesta Junta Comarcal per la irreparable pérdua de que 'ms entera la premsa del que fou en altre temps digníssim Quefe del nostre partit en la Comarca, l'ilustrat metje i bondados espós de V. Don Francisco Suñer i Capdevila, no pod menys qu' adreçar-li en nom del partit, d'Unió Federal Nacionalista Republicana de l'Empordá, el seu mes sentit condol.

Si no fos prou per afligir-nos en tant dolorosa pérdua el record de tant bellíssima persona amb quina amistat s'honorayen els seus correligionaris empordanesos, ho seria sobradament la coneixença de la seva història política, sempre valenta, sempre generosa, sempre conseqüent. Be prou que coneixém el brillant exercisi dels seus càrregs en Juntes i fets revolucionaris dels anys 1866 al 69, i l'acertat desempenyo dels càrregs de Diputat Provincial i a Corts, deixant d'esmentar-ne tants i tans d'altres en els que sa conseqüencia política i gran ilustració foren sempre reflexe entre 'ls correligionaris.

Descansi en pau tant ilustre i preclar amic, i serveixis acceptar, senyora, per a 'l seu consol, la part qu' en sa pena prenen tots i cada un dels individus que componen aquesta Junta Comarcal.

Figueres 29 Agost 1916.—El President, *M. Carreras*.—El Secretari, *M. Moncanut*.

La Junta del Cassino Menestral, recordant que'n Francisco Suñer havia sigut president d'aquella entitat, ha cursat també una manifestació de pésam a la viuda.

Arbitrarietats policiaques.

El nostre convei i amic particular senyor Careaga, ha sigut victima, darre-rament, a Barcelona del mal genit d'un Comisari de policia que, sense atendre les seves justes reclamacions, ni fer cas de les referencies que li oferia, va tenir-lo detingut unes quantes hores, en un estatje que deixava molt que desitjar. I, segons sembla, se'n va anar d'un jas de grill, que no'l condueixen a la Model en el Cotxe Celular, com un *mossega* qualsevol.

I tot el fonament de la planxa policia- ca va esser el fet de que 'l senyor Careaga i un seu acompanyant varen amablement servir d' intérprete per a escoltar la reclamació d' aquella senyora, a qui, en el «Royal Meublé» del carrer del Carme, li varen robar una pila de lliures esterlines.

En lloc de remerciar-li la seva coope- ració, varen detenir-lo, creient-lo com-

pliç en el robo, i no permetent-li que telegrafies ni telefonés a ningú, ni vol- guent escoltar les seves justes queixes.

Será qüestió d' arrancarse a correr, quan la gent del'autoritat, ens demanin un favor...

Junta Provincial de Instrucció Pública.

El nostre amic el diputat provincial D. Martí Inglés ha sigut designat, en terna, per a formar part de l'organisme quin nom encapçala el present solt.

Ens en alegrém.

Caixa de Pensions.

La Sucursal de Figueres de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d' Estal- vis, en el prop passat Agost, ha rebut per imposicions, Ptas. 70.478'30, ha pagat, 28.444'95 per reintegros i ha obert 45 llibretes noves.

El telefon urbá i comarcal.

Segons va comunicar-nos, fa uns dies, el nostre actiu diputat provincial i esti- mat amic D. Martí Inglés, va a ésser un fet, dintre poc temps, l' establiment del servei telefonic urbá i comarcal.

La Mancomunitat ha comprat els seus drets al actual concessionari Sr. Alcañiz, i els seus Directors es proposen donar gran activitat a les obres necessaries.

Será aquest, per a la nostra Comarca, un servei senyaladíssim, ja qu'es una necessitat molt sentida la de poguer-se comunicar, cómoda i facilment, amb tots els pobles de l'Empordá.

Aixó i els ponts que van a ferse amb gran rapidesa en el camí de Perelada, i que tanta falta ens fan, ja que aixis que cauen quatre gotas quedem incomuni- cats amb una munió de pobles, marca- rán una fita importantissima en el pro- grés de la nostra terra.

Els castellans diuen «*Obras son amor y no buenas razones*».

I el senyor Inglés practica aquesta dita, en be del districte.

En canvi tot alló del pantano i del ca- nal ens sembla que quedará en *jarabe de pico*. Se justificarán dietes... i prou. I millor que 'ns equivoquém.

Pro estém escamats amb lo de l'ado- quinat de les travessies de carretera.

Interessant per als consumidors d'aigües del Aloy.

La Societat «Y de Aloy i C.^a» ens demana fem públic que la culpa de les intermifencies en el servei d'aigua neces- saria, la te 'l Pbré. D. Josep M.ª de Maciá, qui no compleix prou bé el seu compromís de donar l'aigua necessaria, i que queda obert un llibre de reclama- cions, base d'una futura acció judicial contra l'expressat clergue, en casa del secretari D. Vicens Ros (Nou 9) tots els dias feiners de 12 a 14 i de 19 a 20.

Avis.

A ca'n Llonch, Palau 13, aquí a Fi- gueras, enterarán d'un asunto qu'inte- ressa als pares o parents de un tal Pau Anton Josep Pons voluntari en el exércit francès.

Colonies escolars.

Dimecres váren arribar de San Llorens de la Muga, els nens i nenes dels Col'le- gis Municipals que mercés al llegat «Pe- lai Saguer» estíuejaren en aquet bell troç de nostra montanya empordanesa.

El regidor, senyor Canadell, en l'ulti- ma sessió, d' Ajuntament, va donar algu- nes explicacions que demostren l'exit assolit per la comissió encarregada de dur a terme aquesta obra d'humanitat.

Tots els bailets han aumentat en pés, entre un i dos kilos, i el aspecte de tots ells, demostra bona salut.

Cal no descuidar els bons serveis i atencions del Arcalde, regidors i metje de San Llorens, que, en tots moments

cumplimentaren i atenguéren als nens que constituïen la colonia escolar. A tots mercés.

D. BOSCH (fotógrafo)

Calle de Liers, n.º 20.— FIGUERAS

Decidido e infatigable siempre, en in- troducir dentro de mi magestuoso y ex- pléndido taller fotográfico, todos los adelantos de la fotografia moderna; me es grato anunciar, que después de haber adquirido como único en la provincia, el maravilloso invento de las fotografías Animadas; ahora me honro también, en anunciar un trabajo único en la provin- cia y es el de trasportar en portal minia- da, el retrato de una señora sea de edad, o joven, en el más rejuvenido y hermo- so cromó, de los que se ven expuestos en las librerías.

Tambien acabo de instalar como he vis- to en Paris en un departamento de mi espacioso jardín, una pista expresa para fatografiar automóviles y cualquier otro carruaje, incluso caballos sueltos y con jinete, para cuyos trabajos, acabo de montar un Lente que posee un An- gulo potentissimo.

PRECIOS SUMAMENTE AJUSTADOS

AIGUES DE VILAJUIGA.—Chalets amoblats per a llogar.—Informes al Sr. Administrador D. Ramon Margineda.— VILAJUIGA.

Per a anunciar en «Em- pordá Federal» cal diri- gir-se a n' en F. Batet (Plaça Comerç)

Mercat del dia 31 d' Agost.

Blat.	Hectólitre	28'75 a 27'50
Ordi.		26'00 a 25'00
Civada.		17'19 a 16'57
Moresc.		28'13 a 26'88
Panis.		30'00 a 00'00
Mongetes.		43'75 a 41'00
Mongets.		42'50 a 40'00
Faves.		22'50 a 00'00
Vesses.		21'25 a 00'00
Sigrons.		45'00 a 41'20
Patates.	qq. métric	12'83 a 10'42
Oli.	Hectólitre	116'94 a 112'91
Xais de un any.		20'00 a 16'00
Oques una.		7'00 a 5'00
Conills, parell.		6'00 a 3'00
Anecs.		6'50 a 4'50
Gallines.		10'00 a 7'00
Pollastres.		6'50 a 3'50
Ous, dotzena.		1'85 a 1'80
		> compte de 30 dotzenes. 56'00 a 55'00

REGISTRE CIVIL DE FIGUERES del 27 d' Agost al 2 de Setembre de 1916.

NAIXEMENTS

- Dia 27.—Casilda Saenz Bezares.
- » 28.—Josepa Torres Abad.
- » 29.—Agusti Vergés Santaló.
- » 30.—M.^a dels Dolors Jaleño de Alba.
- » 1.ª.—Maria Roura Ginjaume.
- » 1.ª.—Dolors Olivera Pujol.

MATRIMONIS

- » 2.—Lluís Vehi Fina viudo, amb Caroli- na Camps Xuriguera, soltera.

MORTS

- » 27.—Maria Vilaes Torres, 18 m.
- » 23.—Neus Echevarria Zuazo, 1 a.
- » 29.—Josep Oliveras Brugada, 1 a.
- » 29.—Beatriz Mallau Roura, 24 a. c.

Imp. J. SERRA, Caamaño, 21.—Figueras.

DISPONIBLE

Academia especial preparatoria PARA INGRESO EN EL Cuerpo de Correos dirigida por los Oficiales del mismo, D. Francisco Ludevid y D. Ramón Gallego. INFORMES: En la Administración de Correos de esta Ciudad.

BANCA Y CAMBIO DE J. FERRÁN Y GALTÉR

(Sucesor de Miguel Coldecarrera) Compra y venta de valores, pago de cupones, descuentos de letras, giros sobre Paris y plazas de España, cambio de monedas, cuentas corrientes, depósitos de metálico y de títulos en custodia, etc. etc. Calle Vilafant, 2 y 4. FIGUERAS

«El Eco de la Moda»

NARCISO FONT

SASTRE-MODISTO

Plaza Constitución, 4 y Portella, 1. FIGUERAS

Corte y confección elegantes.—Especialidad en trajes de Señora y de ceremonia.—Gran esmero en todos los trabajos.

DROGUERIA

Antonio Gimenez

Artículos para la Fotografía

Jabones Alegret

ORUJO, OLIVA Y COCO los más económicos y los que más limpien Despacho: Nueva, 4

Consultorio del Dr. Tutau Para enfermedades Venereas y de la Piel

Nuevo horario de Consultas: Día laborable De 11 a 12 mañana (Jueves: solo de 10 a 1 mañana) excepto los jueves 4 1/2 a 6 1/2 tarde (Festivos 10 a 12 id.) Calle Vilafant, 24, bajos. FIGUERAS

RIPOLL

Practicant-Callista

Ofereig son nou despatj i serveis en el ram de Callista, per a el tractament de les malalties dels peus. Curació prompte i radical dels ulls de gall, talongia, verrúgues, mal perforant, suor abundant i pudente dels peus. Tractament dels ulls de poll i dureces. MANICURE: El gran chic de les senyorettes elegants, es la manicura, que deixa les mans igual que de cera. De 9 a 1 i de 3 a 7. Serveis a domicili. Placeta (Rambla) 7, pral. FIGUERAS.

EL 24

GRAN ALMACEN DE MUEBLES

ESTEBAN VILANOVA

24, Calle Ancha, 24. FIGUERAS. Exposición permanente de toda clase de muebles: SÓLIDEZ, ELEGANCIA, BARATURA. Especialidad en muebles de encargo. No comprar sin antes visitar el 24.

Se hacen calados y se bordan a máquina, mantelerías, juegos de cama y toda clase de ropa blanca y de color. Se bordan Postales Cervantes, 72.

DE CATALUÑA (BRILLY-BRILLIERE-NIEM)

10 pesetas en toda España, franco de portes OFICINAS Consejo de Ciento, 240 - BARCELONA

APIREXINA ELFA

UNICO BACIFIDA CAPAZ DE VENCER EN POCOS DIAS, TODA INFECCION ENDO-DIGESTIVA

DEPOSITO. Farmacia J. Cusi.

ACADEMIA PARISIEN DE CORTE Y CONFECCION

DIRIGIDA POR PAQUITA GUSO GARRÉ

CON TÍTULO DE PROFESORA DE CORTE EXPEDIDO POR LA ACADEMIA CENTRAL MARTÍ AUTORIZADA POR EL GOBIERNO DE S. M.

CON REAL PRIVILEGIO

EXCLUSIVO DE INVENCION

La enseñanza de todas las especialidades del ramo profesional de la costura, está repartida en dos categorías, Primera y Segunda Enseñanza, o sea Elemental y Superior.

La Primera Enseñanza abarca la modistería, para las que desean cursar el oficio de modista, o para las que desean saber cortar y confeccionar sus trajes y los de su familia.

La Segunda Enseñanza es una ampliación de la Primera, complementada con todas las ramificaciones o especialidades profesionales, que constituyen la carrera completa para las que desean alcanzar mayores conocimientos y deseen conocer a la perfección, todas las modalidades que abarca el arte del corte, en la modistería y demás.

Podrán las alumnas escoger al matricularse en la forma de pago de 100 pesetas la Primera Enseñanza, o bien 10 pesetas cada mes.

Caamaño, 1 principal. FIGUERAS

Se entregarán los Programas de Enseñanza a quien los solicite.

NOVEDADES PARA SEÑORA

Hijos de J. Matas

FIGUERAS